

روشنی | مملکت صاحب دارد!

انگل، کمترین لقبی است که می‌توان به یک نامردِ مزدور داد. کسی که با کودتا خودش و پدرش به حکومت برسد و با دیکتاتوری آن را نگه دارد، آن وقت احساس بکند که صاحب مملکت است؛ انگل! تو نه از خودت چیزی داری، نه از خدای خودت و نه از مردم! صاحب مملکت که معلوم است جز خدا کسی نیست. خدا هم حکومتش را به خلیفه‌الله داده است و در زمان غیبتِ خلیفه‌الله، نائب او مسئول جامعه است. این‌ها همه یعنی آن‌که صاحب مملکت مردم هستند. مردمی که جز با «الله» و «ولی‌الله» بیعت نمی‌کنند.

پس خیلی طبیعی است که آن حکومت غیرخدایی را طاغوت می‌نامیم و این حکومت الهی را یاقوت. اما از عجایب روزگار این است که خیلی‌ها ظاهر بدِ امروز را با ظاهر بدتر آن روز مقایسه می‌کنند و عجیب‌تر آن‌که آن روزها را به رخ این روزها می‌کشند! این‌جا دیگر سخن از عزت نمی‌کنیم که برخی بی‌خردان، از آن سر در نیاورند. بحث سر این است که تو الآن صاحب مملکت خودت هستی. پس سخت‌ترین اوضاع امروز شرف دارد به بهترین روزگار آن روز. امروز با خیال راحت سرت را بالا بگیر و بگو: مملکت صاحب دارد!

